

ГЕНДЕРНА НЕРІВНІСТЬ В УКРАЇНІ

Концепція і практичне застосування гендерної рівності є центральними поняттями сталого розвитку суспільства. У гендерній рівності не йдеться про питання жінок. Мова йде про рівну участь чоловіків та жінок у покращенні умов як їхнього власного життя, так і життя громади, так і політичного клімату в суспільстві.

Метою політики гендерної рівності та її практичного застосування є:

- підтримка рівноправної участі жінок поряд з чоловіками у прийнятті рішень для забезпечення стабільного розвитку суспільства;
- підтримка жінок та дівчат у реалізації своїх людських прав;
- зменшення гендерної нерівності у доступі до ресурсів та результатів розвитку, а також у здійсненні контролю над ними.

Існує сім керівних принципів:

- гендерна рівність є інтегральною частиною всіх програм, проектів та стратегій;
- досягнення гендерної рівності вимагає визнання того, що кожна політика, програма чи проект різною мірою стосується чоловіків та жінок;
- досягнення гендерної рівності не означає того, що жінки стануть такими самими як чоловіки;
- наданням жінкам більших повноважень є центральним питанням у досягненні гендерної рівності;
- забезпечення рівної участі жінок та чоловіків у прийнятті економічних, соціальних та політичних рішень;
- гендерної рівності не можна досягти через партнерство між жінками та чоловіками;
- досягнення гендерної рівності вимагає спеціальних заходів для усунення гендерної нерівності людей.

Гендерна рівність посідає важливе місце у забезпеченні розвитку здорового суспільства та знаходиться в центрі економічного та соціального прогресу. Результати розвитку не можна максимізувати та підтвердити не приділивши належної уваги потребам та інтересам жінок і чоловіків.

Гендерна нерівність сприяє посиленню малозабезпеченості, збереженню її від покоління до покоління, і послаблює спроможність жінок та дівчат подолати її. Нерівність не дає можливості жінкам та дівчатам скористатися можливостями, які роблять їх більш стійкими у кризових ситуаціях. Щоб досягти зниження рівня малозабезпеченості, нерівності необхідно знищити обмеження з якими стикаються дівчата та жінки. Такі обмеження включають низьку мобільність, низьку самооцінку, поганий доступ до ресурсів та контроль над ними, недостатній доступ до основних соціальних послуг, до навчання й загального розвитку особистості, до інформації та технології, до прийняття рішень у державі, юридичних організаціях та організаціях приватного сектору, а також недостатню роль у громадах та родині.

Погляд з боку на проблему малозабезпеченості дає можливість аналізувати кореневі причини та фактори малозабезпеченості та ставить дану проблему в контексті економічних та соціальних проблем країни. Він підсумовує інформацію з точки зору джерел, надходжень, споживань, економічної діяльності, доступу до сфери обслуговування, житлових умов малозабезпечених, а також оцінює співвідношення малозабезпеченості тендерними, етнічними та іншими характеристиками.

В умовах становлення та розвитку нової незалежної суверенної демократичної української держави перед українським суспільством постає ряд важливих проблем, які потребують переосмислення багатьох традиційних схем. Одна з таких проблем – забезпечення рівних прав і свобод громадян України та ліквідація усіх форм дискримінації за будь-якими ознаками, в тому числі за ознакою статі, що є важливою умовою розбудови нової демократичної держави. Нерівність чоловіків жінок є однією з найдавніших проблем людства і, на жаль, існує вона й в Україні.

Таким чином я вирішила провести соціологічне дослідження серед студентів Житомирського державного технологічного університету саме на цю тему.

Тема дослідження на мою думку, є надзвичайно актуальною у сьогоднішній час саме тому, що гендер становить одну з визначальних ролей та функцій у суспільстві. Так вже склалося, що на території України, питанню гендерної політики не приділяється велика увага. Мета дослідження: дізнатися чи хвилює питання гендеру інших та яке місце займає жінка у суспільстві.

Вибірка у моєму соціологічному дослідженні є молодь – студенти 2-го та 4-го курсів (19–21 років), вибіркова сукупність дорівнює 40 осіб. З них – 30 чоловічої статі та 10 жіночої статі. У підсумковій таблиці 1 відображено результати анкетування.

Таблиця 1

№ з/п	Запитання	так	ні	не знаю
1	Чи знаєте ви, що таке гендер?	21	10	9
2	На вашу думку, чи існує гендерна рівність?	9	20	11
3	Ваше ставлення до насилля жінок?	2	35	3
4	Чи підтримали б, ви жінку як політичного діяча?	23	16	1
5	Чи могла б жінка бути вашим партнером у бізнесі?	21	16	3
6	Як ви гадаєте, жінка з чоловіком повинні мати рівні права у галузях економічного, соціального, політичного та культурного життя?	26	14	0
7	Жінка, порівняно з чоловіком, слабка істота?	18	19	3
8	Чи підтримуєте ви жінок у реалізації їхніх планів?	27	10	3
9	На вашу думку, чи спроможна жінка самостійно управляти організацією?	25	12	3
10	Чи будуть лідерські властивості дружини порушувати сімейне благополуччя?	14	20	6
11	Чи допустимо, на вашу думку, жіноче рабство?	2	33	5

На основі аналізу цих даних, отриманих у результаті анкетування в студентському середовищі, можна зробити висновок, що жіноча стаття та менша частина чоловічої статі не задоволені рівнем жінки у суспільстві, мають безліч ідей, ініціативи стосовно того як це виправити, побажань щодо покращення, а більша кількість чоловічої статі – не зацікавлені даною проблемою не виявили жодних побажань та перспектив поліпшення ситуації, їхня позиція залишити все як є. Як показало проведене мною дослідження, що гендерне питання більш хвилює жінок, звичайно, адже саме жінки не можуть себе реалізувати, так як чоловіки. Тому матимемо надію на поліпшення ситуації у майбутньому.